

ಆಣೆ ಪ್ರಮಾಣಕ್ಕೊಂದು ಸಾಣೆ

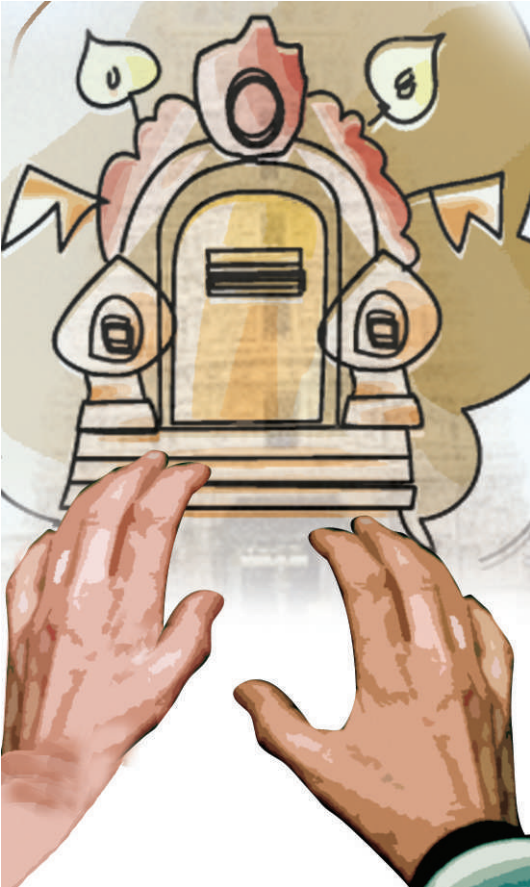
ನನ್ನ ತಾಯಣಗೂ ಕದ್ದಿಲ್ಲ ಬುದ್ದೀ... ದೇವರ ಮೇಲೆ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡ್ತೀನಿ ಬುದ್ದೀ...

ಸೂಕ್ತ ಸಾಕ್ಷಿ ಇಲ್ಲದವರಿಗೆ ಮನಸ್ಸಾಕ್ಷಿಯೇ ಆಧಾರ. ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳೂ, ಮಾಜಿ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಸಹ ಆಣೆ, ಪ್ರಮಾಣಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿದ್ದರು.

ನಿಜಕ್ಕೂ ಈ ಆಣೆ, ಪ್ರಮಾಣಗಳು ನಿಜವೇ? ದೇವನು ಸುಳ್ಳು ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ನೀಡುವನೇನು?

ಅಹುದು ಎನ್ನುತ್ತದೆ ಮನಃಶಾಸ್ತ್ರ.

ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈಗಿನಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳಿಗೂ ದಾವೆ ಹೂಡಿ, ಇಬ್ಬರೂ ವಕೀಲರನ್ನು ಕಣಕ್ಕಿಳಿಸಿ ವಾದಕ್ಕಿಳಿಯುವ ಪದ್ಧತಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವನ್ನು ನುಡಿಯುವುದು ಪ್ರಧಾನವಾದ ಗುಣವಾಗಿತ್ತು. ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನರು ಅವಿದ್ಯಾವಂತರೇ ಆಗಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿದವನು ನರಕದಲ್ಲಿ ಬೇಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ದೇವನು ಶಿಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಂಬುವುದು ಸರ್ವೇಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಕಾರಣಾಂತರಗಳಿಂದ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಬೇಕಾದ ಪ್ರಸಂಗ ಒದಗಿ, ನಂತರ ವಿಚಾರಣೆಯನ್ನು ನಡೆಸುವಾಗ ನನ್ನ ತಾಯಿಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿ ಹೇಳು ಎಂದಾಗ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸುಳ್ಳು ನುಡಿಯಲು ಅಂಜುತ್ತಿದ್ದರು. ಯಾರ ಮೇಲೆ ಆಣೆ ಮಾಡಿ ನುಡಿಯುತ್ತೀಯೋ, ಅವರಿಗೆ, ನೀನು ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿದರೆ, ಕೇಡುಂಟಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಹಿರಿಯರು ನಂಬಿಸಿದ್ದುದರಿಂದ ಅಯ್ಯೋ, ಸುಳ್ಳು ನುಡಿದರೆ ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಕೇಡಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಭಯದಿಂದ ಆಣೆ, ಪ್ರಮಾಣಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಸುಳ್ಳು ನುಡಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಭಯವೇ ಧರ್ಮದ ಮೂಲ!

ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳೆಲ್ಲಾ ಸುಳ್ಳು ನುಡಿದವರನ್ನು ನಂತರ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿ ಕಾಡಲಾರಂಭಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅಮ್ಮನ ಮೇಲೆ ಆಣೆ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ, ದೇವರ ಮೇಲೆ ಆಣೆ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಕೇಡಾಗಬಹುದು, ದೇವನು ನನ್ನನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸಬಹುದು. ಸದ್ಯದಲ್ಲೇ ಏನೋ ಕೇಡಾಗಲಿದೆ ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರಗಳು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದವನು ಮನದಲ್ಲಿ ಹೊರಳುರುಳಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಮನೋಕ್ಷೋಭೆಗೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ನಿಜವನ್ನು ಹೇಳುವುದು ದುಃಸಾಧ್ಯವಾಗಿ, ಆ ಯೋಚನೆಯಲ್ಲೇ ಅವನು ಗತಿಸುವ ಹಂತಕ್ಕೆ ತಲುಪಿದಾಗ ಹಿರಿಯರು ಅವನನ್ನು

ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ಕೊಂಡು 'ನೋಡು, ಅವನು ಸುಳ್ಳು ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿದುದರಿಂದ ಹೀಗಾದ' ಎಂದು ಇತರರಿಗೆ ತೋರಿಸುವುದು ವಾಡಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು. ಕೆಲವು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಮರಣ ಸನ್ನಿಹಿತವಾದಾಗ, ಆತ್ಮೀಯರನ್ನು ಕರೆದು ಅವರಲ್ಲಿ ನಾನು ಮಂಜುನಾಥನ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಸುಳ್ಳು ಸಾಕ್ಷಿ ನೀಡಿದುದಕ್ಕೆ ಹೀಗಾಯಿತು ಎಂದು ಹೇಳಿ, ನಿಜವನ್ನು ಹೊರಗೆಡವಿದ ನಂತರ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿದ ಸಂದರ್ಭಗಳೂ ಇವೆ.

ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿ ಬಹಿರಂಗದಲ್ಲಿ, ನಾಲ್ಕು ಜನರು ಸೇರಿರುವ ಕಡೆ, ತನ್ನ ಮರ್ಯಾದೆ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುವುದು ಸುಲಭ. ಆದರೆ ಒಬ್ಬನೇ ಇರುವಾಗ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿ ಎದ್ದು ಕೂಣಿಯುತ್ತದೆ. ನೀನು ನನ್ನ ಸುಳ್ಳಿನಿಂದ ಒಂದು/ಹಲವಾರು ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ/ಗಳಿಗೆ ಕೇಡು ಉಂಟು ಮಾಡಿದುದು ಸರಿಯೇ? ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಜನಕ್ಕೆ ಉತ್ತರಿಸಿದಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ತನಗೆ ತಾನೇ ಉತ್ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿ ಇರುವ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ಈ ತುಮುಲವನ್ನು ತಡೆಯಲಾರದೆ ಕೆಲವರು ತಪ್ಪು ಕಾಣಿಕೆ ನೀಡುವುದು, ನಿಜವನ್ನು ಆತ್ಮೀಯರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಂದು ಬಗೆಯಾದರೆ, ಯಾರಲ್ಲೂ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದೆ ಕುಡಿತಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಇನ್ನಾವುದಾದರೂ ದುಶ್ಚಟಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾಗುವುದು ಮತ್ತೊಂದು ಪರಿ. ಆಣೆ, ಪ್ರಮಾಣಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿದವರಿಗೆ ಈ ಪರಿಯ ಸ್ಥಿತಿಯುಂಟಾದರೆ, ಆಣೆ ಮಾಡಿ ನಿಜ ಹೇಳಿದ ಜನಕ್ಕೆ ತಾವು ಪರಿಶುದ್ಧರಾದೆವೆಂಬ ನೆಮ್ಮದಿ ಮೂಡಿ, ಮುಂದಿನ ಜೀವನ ಸುಗಮವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆಣೆ ಮಾಡಿ ತಪ್ಪೊಪ್ಪಿ ಕೊಂಡವನನ್ನೂ ಅಂದಿನ ಸಮಾಜ ಕ್ಷಮಿಸಿ ಜೀವನ ನಡೆಸಲು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಹೀಗಾಗಿ ನಿಜವನ್ನು ನುಡಿದವನಿಗೆ ಅಭವೂ, ನಿಜ ಹೇಳಿದವನಿಗೆ ಕ್ಷೋಭೆಯೂ ಕಟ್ಟಿಟ್ಟ ಬುತ್ತಿಯಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು.

ಈಗಲೂ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಕುರಿ, ಕೋಳಿ, ಇತ್ಯಾದಿ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡುವವರನ್ನು ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಬಹಿರಂಗಗೊಳಿಸುವ ಕಾರ್ಯ ನಡೆದಿದೆ. ಆದರೆ ದಿನದಿನಕ್ಕೂ ಸಾವಿನ ನಂತರದ ನರಕದ ಶಿಕ್ಷೆಯ ಭೀತಿ ಹಾಗೂ ಆಣೆ, ಪ್ರಮಾಣಗಳಲ್ಲಿನ ನಂಬಿಕೆ ತಗ್ಗಿರುವುದರಿಂದ ಸುಳ್ಳು ಆಣೆ ಪ್ರಮಾಣಗಳು ಹೆಚ್ಚಿ, ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಮೊರೆಹೋಗುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳು ಹೆಚ್ಚಿವೆ. ಆದರೂ ಸುಳ್ಳು, ಮೋಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಮನಸ್ಸು ಕುಟುಕುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ತಿರುಪತಿ, ಧರ್ಮಸ್ಥಳ ಇತ್ಯಾದಿ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ತಪ್ಪು ಕಾಣಿಕೆ ಹಾಕುವುದು ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿ ಎಂಬುದು ಜೀವಂತವಾಗಿರುವುದೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಆಣೆ, ಪ್ರಮಾಣಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆ ಹಾಗೂ ಅದನ್ನು ಆಚರಣೆಗೆ ತರುವ ಮೂಲಕ ಎಷ್ಟೋ ಕೇಸುಗಳು ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಕಟಕಟೆ ಹತ್ತದೆಯೇ ಇತ್ಯರ್ಥವಾಗುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಮನಸ್ಸಾಕ್ಷಿ ಇಲ್ಲದ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು, ವರ್ತಕರು ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿ ಆಣೆ, ಪ್ರಮಾಣಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದರೆ ಅದು ಹಾಸ್ಯಾಸ್ಪದವಷ್ಟೆ. ಈಶ್ವರನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಈ ಶಪಥ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಪ್ರಮಾಣವಚನ ಸ್ವೀಕರಿಸಿಯೂ ಕೇಡನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಾ ಸಾಗುವ ರಾಜಕಾರಣಿ, ಧರ್ಮಗ್ರಂಥದ ಮೇಲೆ ಆಣೆ ಮಾಡಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಗ್ರಂಥದ ಮೇಲೆ ಕೈ ಇಟ್ಟು, ನಂತರ ಸತ್ಯದ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹೊಡೆದಂತೆ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುವವರು ಇರುವ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಣೆ, ಪ್ರಮಾಣಗಳನ್ನು ವೈಭವೀಕರಿಸುವುದು ಶುದ್ಧ ಅಪರಾಧವೇ ಸೈ.

■ ವೈ-ಚಾರಿ